

LONDEN, den 12. Januarij.

Sedert eenige jaren was hier de natie gewoon, van onzen minister van financiën steeds luisterrijke staatsbegrotingen te bekomen, en met elke vierendeeljarige afrekening verwezenlijkten zich de opgevatte verwachtingen. De vrije en weldadige beginselen van staatshuishoudkunde, welke het tegenwoordige ministerie dadelijk na deszelfs samenstelling beloofde, de staatkundige gebeurtenissen in voormalig Spaansch-Amerika, waar de nieuwe Staten eerst sedert kort zich op vaste grondslagen vestigden, en de ongestoorde vrede in Europa droegen gezamenlijk daartoe bij, om de inwendige krachten van Engeland te verheffen, en zij zullen nog steeds dezelfde uitwerking hebben, zoo lang zij als oorzaken blijven voortduren. Nogtans zag menig oordeelkundige reeds lang vooruit, dat de ruischen van den grooten hoop, om steeds meer en meer toenemende inkomsten te verloonen, ijdel, ja onmogelijk te vervullen zijn. De financiële staat van een loopend jaar hangt nooit af van de mannen, die de staatshuishouding besturen, en omstandigheden, buiten het bereik van van vroegere berekeningen, zijn niet zelden weerstand biedende krachten, die zelfs de stevigste plannen belemmeren. Dit geldt in eenen hoogen graad van dit land, hetwelk in den volsten zin des woords een handelsstaat is, magtig wel zoo als geen andere staat, maar echter met een financie-wezen, dat uitsluitend op den handel berust. Zoo als deze, wat toch niet uitblijven kan, door ongunstige tijdsomstandigheden wordt gedrukt, en voor eenen bepaalden tijd van zijnen aanwas verliest, vertoont zich terstond de werking daarvan op de staats-inkomsten, wier hoofdbronnen de tollèn en accijnzen zijn. Bij de prijzenswaardige inrigting hier te lande, dat aan de natie alle drie maanden den toestand van de algemeene huishouding tot 24 uren daar te voren wordt bekend gemaakt, is niets natuurlijker, dan dat de ongunstige omstandigheden des tijds door hare uitwerking op de financiën dadelijk voor elk een zichtbaar worden. Dit is werkelijk het geval bij de afrekening van het laatste vierendeeljaars. Dat de Engelsche handel in de laatste helft van het juist afgelopen jaar geleden heeft, is zeker; men overtrad aanvankelijk alle grondbeginselen van een solide crediet, de zucht tot speculeren werd algemeen, alle producten werden gedreven boven de waarde naar evenredigheid der behoeften, en het gevolg was stilstand in den handel, en een vermindering der consumtie. — Men mag zich van de werkzaamheid onzer tegenwoordige ministers, om de ingeslovene misbruiken in het stuk van den handel te onderzoeken, en het nadeelige te weren, veel beloven, en de aanstaande zitting van het parlement zal ten dezen aanzien gewigtige resultaten opleveren. — Het gerucht is loopende, dat Groot-Brittanniën en Frankrijk ernstig bedacht zijn, om een handelsverdrag te sluiten, en hetzelfde waarschijnlijk eerlang tot stand zal komen. Bevestigt zich dit, dan is er iets gedaan, hetwelk van de gewigtigste en weldadigste gevolgen voor den handel der Europese volken onderling moet zijn. Met een vrij, op matige toelagen berustend verkeer, wordt eerst de werkelijke zegen van eenen algemeenen vrede genoten.

PARIS, den 16. Januarij.

De kiescollegien te Vervins en Lisieux zullen in den loop dezer maand vergaderen, om de overledene afgevaardigden, den generaal Foy en den heer Brochet de Berigny te doen vervangen. Ofschoon deze keuzen geen wezenlijken invloed op de stemming van de kamer der afgevaardigden kunnen hebben, en de uitslag daarvan alzoo, op zich zelf beschouwd, zeer onverschillig is, zoo trekken zij toch, voornamelijk die van Vervins, ook in de hoofdstad de algemeene aandacht buitengemeen tot zich; vooral, omdat verscheiden uitmuntende mannen als kandidaten optreden. Het is waarschijnlijk, dat de liberale oppositie, wanneer zij eenstemmig handelt, bij deze keuzen zal zegepraalen, dewijl in het district Vervins de fabrikanten en kooplieden den grootsten invloed hebben. Maar tot nog toe kunnen het de kiezers omtrent den te kiezen afgevaardigde niet eens worden, aangezien hun uit de hoofdstad verscheidene personen te gelijk zijn aanbevolen, waardoor dus de stemmen noodwendig moeten verdeeld worden. De drie voorgestelde liberale kandidaten zijn: de bankier Lafitte, de generaal Sebastiani en de advocaat Dupin. Uit hoofde van zijne nauwe verbanden met den overleden generaal Foy en deszelfs familie, heeft zeker Lafitte daarop de grootste aanspraak, als hebbende deze bij gewigtige gelegenheden groote diensten bewezen, en den generaal voor twee jaren, toen dezelve door aankoop van bone der Spaansche Cortes groot verlies had geleden, op eene kiesche wijze, en zonder dat de generaal het te weten kwam, vergoeding daarvoor bezorgd. De betrekkingen, waarin hij tot de fabrikanten te Vervins staat, kunnen hem daarbij ook nuttig zijn. Doch hij heeft hier, onder de liberalen zelfs, groote tegenstrevers, die hem niet kunnen vergeven, dat hij in financiële betrekkingen met de Villele staat, en dat hij zich voor het nieuwe stelsel der renten, hoezeer met eenige wijzigingen, verklaard heeft.

Deze zijne tegenstanders trachten hem bij de liberale kiezers van het

district Vervins op alle wijze te benadeelen. De generaal Sebastiani is onder de aanhangers van Foy, met wien hij, reeds van Konstanz af, in vriendschapsbetrekkingen heeft gestaan, velen, die, zijn belang bevorderen, en Dupin wordt zeer geacht. Overigens wordt gezegd, dat de heer de Villele, hoezeer hij den heer Lafitte niet onmiddellijk ondersteunt, niet ongaarne zou zien, wanneer dezelve gekozen werd. De vertoonbare kandidaat van het ministerie is de generaal Caffarelli. De aristokratische oppositie, zoo hier als te Lisieux, is verdeeld tusschen den voormaligen afgevaardigde Deslot, een zeer bekwaam redenaar, die een verklaarde tegenstrever van den heer de Villele is, en den heer Marchangy, advocaat-generaal bij het hof van cassatie. In Lisieux echter zal, volgens alle berigten, de ministeriele kandidaat, de heer de Neuville, wel de overhand behouden. De liberalen brengen daar den heer Bignon op de baan, doch met weinig hoop op goed gevolg.

— Een der dagbladen behelst het volgende berigt uit Livorno, den 3. Januarij: — De laatste brieven, welke wij hier van St. Moura ontvangen hebben, verzekeren, dat er voor Patras een gevecht tusschen de Grieksche vloot en die van den kapudan-pacha heeft plaats gehad. De uitslag daarvan is ten voordeele van den admiraal Mianis geweest, een Turksch fregat is door de vlammen verteerd, en het stoomschip, dat Mehmed-pacha te Malta had uitgerust, is geheel onbeschadigd in handen der Grieken gevallen. Deze tijding wordt bevestigd door onderscheidene berigten van verschillende punten van Griekenland.

Wat Ibrahim-pacha betreft, deze heeft eene geduchte nederlaag in Elida geleden; men begroot zijn verlies op 500 man. Hij bevindt zich thans te Patras, waar hij door Jussuf-pacha zeer koel is ontvangen. Het is niet twijfelachtig meer, dat er het grootste misverstand heerscht tusschen Reschid-pacha, die niet weet hoe zijne nederlagen voor Missolonghi goed te maken, of wat hij zal aanvangen met eene armee, welke dagelijks door desertie smelt; den kapudan-pacha, die met de Turksch-Egyptische vloot vruchteloos veertien maanden lang in den Archipel is rondgevaaren, en Ibrahim-pacha, die alle krijgsverrigtingen ter zee en te land wil basturen.

— In eenen brief uit Antwerpen, in een der dagbladen geplaatst, wordt medezakelijk het volgende: — De Russen binnen deze stad zijn zeer aangedaan over de treurige gebeurtenissen te Petersburg, op den 26. December. Zij zoeken niet zonder reden de voornaamste oorzaak daarvan in het niet mededeelen, bij de stukken nopens de troonsbeklimming van Nicolaas, der acte, waarbij zijn broeder Konstantijn, die reeds tot Keizer van Rusland uitgeroepen was, afstand heeft gedaan van deze waardigheid, waartoe hij, niét tegenstaande den afstand zijner regten van troons-opvolging, werkelijk was verheven; alsmede ontslag heeft verleend van den eed van getrouwheid, door de geheele natie aan hem gezworen. — Het niet openbaar maken der beslissende acte, waarin de laatste stellige wil van Konstantijn, die men voor het bog der geheele wereld als Keizer had gehuldigd, is vervat, heeft getrouwe troepen immers in den waan kunnen brengen, dat zij wel handelden door zich tegen de uitroeping van eenen anderen Keizer te verzetten. Waarom die acte, welke, na de huldiging van Konstantijn, de voornaamste grondslag der troons-beklimming van Nicolaas uitmaakte, teruggelaten? Waarom die acte niet hield bekend gemaakt aan de verzamelde menigte, welke riep: „Leve Konstantijn I.“, dien men daags te voren nog als den wettigen Souverein had verkondigd? Hoe veel bloed zou daardoor walgig niet gespaard zijn!

MADRID, den 5. Januarij.

Hoe weinig tot dus verre ook alle de talrijke punten uitgewerkt hebben, die sinds de herstelling van 's Konings vrijmagt opgericht werden, is echter weder eene nieuwe opstaan, en wel tot reorganisatie van het leger (de derde van dien aard sedert 1824). Zij heeft den generaal Castanos tot voorzitter, en tot leden de inspecteurs en directeurs der onderscheidene wapens; den generaal Espanna, als kommandant van de koninklijke garde te voet; den generaal Osorio, als overste van de koninklijke garde te paard; den Zwitserschen generaal Wimpfen, en den generaal Venegas. Secretaris is de generaal Esposito, ook van de garde. Deze junta zal zich inzonderheid bezig houden met de verdeeling der 230 millioen reellen, welke de minister van oorlog in cijfers ter zijner beschikking heeft.

De stukken van het proces tegen Bassieres en zijne medeplichtigen hebben aan den hoogen raad van Castilië moeten onderworpen worden. De gevolgen daarvan toonen zich reeds. De heer Gordon heeft zijn ambt als secretaris van dien raad weder aanvaard; de domheer en hospitaal-priester Salome, Rufino-Gonzales, de heeren Starico en Andagna, hebben verlof bekomen om naar Madrid terug te keeren, en zijn gedeeltelijk reeds hier; terwijl de regidor van Madrid, don Juan Jose Lopez, de vermeende betaalmester van Bassieres, weder in vrijheid is gesteld.

Tot men middel vindt, om het groote tekort der staats-inkomsten (zij bedragen ½ minder dan de dringendste staats-uitgaven) te dekken, troost men het publiek met uitzigten op eene geldrijke toekomst. De Gazette meldt, in brieven uit Seville, dat de zilverbijnen van Guadalcanal, be-

kend onder den naam van *Santa Victoria*, gelijk mede de zilveren *Constantina* en *Cazalla*, grond tot de schoonste verwachtingen overen, en waarschijnlijk reeds in het aanstaande vroeger zilverstraven de koninklijke munt zullen leveren, om tot piasters geslagen te worden. De eerstgemelde wordt door eene Madridsche maatschappij, beide laatstgemelde door eene Engelsche maatschappij ondernomen. Ook de loodruizen in Granada, die mede door eene maatschappij worden bewerkt, geven reeds, zoo als men zegt, verrassende vruchten.

ARNHEM, den 20. Januarij.
 Z. K. H. de Prins van Oranje is den 15. dezer te Berlijn aangekomen. Volgens berichten uit Warschau, had de eedaflegging der bezetting, alsmede van de onderscheidene burgerlijke ambtenaren dezer hoofdstad, aan Keizer Nicolaas, den 2. Januarij plaats gehad. Z. K. H. de grootvorst *Konstantijn* heeft uit dezen hoofde, voor de eerste maal sedert het ontvangen des berigts van Keizer *Alexanders* dood, de Belvedere verlaten, en den eed der Russische regimenten van de garde voor Z. M. den Keizer Nicolaas in persoon afgenomen. De Poolse garde leide den eed af in handen van den generaal *Krasinskij*, de overige regimenten onder aanvoering der respectieve divisie-generaals. De Senaat vergaderde tot aflegging van den eed in het slot, de overige autoriteiten in hunne bureaux.

Op denzelfden dag (3 Januarij) werd te Warschau het manifest van Keizer Nicolaas I. van den 12. (21. December), waarbij zijne troonsbeklimming wordt aangekondigd, benevens de daartoe behoorende bijlagen, bekend gemaakt. Buitendien zijn in het nieuwsblad van Warschau (*Monitor Warszawski*) van den 2. dezer, twee keizerlijke bekendmakingen verschenen, die op het koninkrijk Polen betrekking hebben.

Den 3. Januarij werd, wegens de troonsbeklimming van Keizer Nicolaas, te Warschau een *Te Deum* gezongen, en te gelijk de landsronw voor den overleden monarch aangenomen.

Men zéide algemeen te Warschau, dat Zijne Keiz. H. de grootvorst *Konstantijn* binnen kort naar Petersburg zou vertrekken.

De eed aan Keizer Nicolaas is door de armee onder den generaal *Sacken* ook reeds afgelegd.

Men heeft heden berichten uit Petersburg, tot den 4. dezer, welke het volgende behelzen:

3 Januarij. Zijne Keiz. Maj. heeft den titel aangenomen van chef der nagemelde regimenten der garde: *Preobraschenskij*, *Semenow*, *Ismaïlow*; alsmede van het bataillon lijfgarde-sappeurs. De generaal veldtuigmeester en kommandeur der eerste divisie infanterie-der garde, Zijne Koninklijke Hoogheid de grootvorst *Michiel Pawlowitsch*, is benoemd tot inspecteur-generaal der genie, met behoud van zijnen tegenwoordigen post.

De Petersburgsche Courant behelst heden eenen brief van den grootvorst *Konstantijn* aan den minister van justitie, generaal van de infanterie, prins *Lobanow-Rostowskij*, betrekkelijk het niet aannemen der waardigheid van Keizer.

4. Januarij. Z. M. de Keizer heeft den 1. dezer gehoor aan de Staatsgezanten verkeerd.

Er zijn dezer dagen nog verscheidene officieren in hechtenis genomen. De benoemde commissie van onderzoek bestaat uit Z. Keiz. H. de grootvorst *Michiel*, den minister van oorlog, de adjudanten-generaal *Kutsoff*, *Sewaschow* en *Benkendorff*, den vleugel-adjudant overste *Adlerberg* en den regtsgeleerde *Bucharow*.

Z. Keiz. H. de erf-grootvorst is tot chef van het Parwlowkische regiment-generaals benoemd.

De adjudanten-generaal prins *Trubetkoi* en *Strekalow* zijn, de eerste naar Berlijn, de laatste naar den Haag vertrokken.

Anders 4 Januarij. De hoofdstad geniet bij voortdoring de grootste rust. Den 2. dezer is graaf *Miloradowitsch* (die in den opstand van den 26. December is doodgeschoten) begraven geworden. Het volk woonde deze plegtigheid bij; in groote menigte. Twee regimenten der garde waren daarbij tegenwoordig en de Keizer zelf volgde eenigen tijd het lijk. De gansche plegtigheid onderscheidde zich door groote orde, den diepsten weemoed en de uitdrukking van de algemeene verknootheid aan Zijne Keiz. Majesteit.

Te Moskou is de eed van getrouwheid aan den Keizer met de grootste goedstrif afgelegd geworden. Alle militaire en civiele autoriteiten, uitsgaders de hooge adel, kwamen den 30. December in de kerk ter Hemelvaart bijeen, waar het origineel van het testament van Keizer *Alexander* bewaard werd. De oorkonde werd door den aarts-bisschop *Philaretos* plegtig geopend, en nevens het manifest van Keizer Nicolaas I. door hem overleed voorgelezen. Daarop leide de geheele vergadering den eed aan den nieuwen regent af. In den loop van den dag bejeverden zich de troepen en de gansche hoofdstad, om dezen pligt te vervullen. De voorvallen van den 26. te Petersburg liadden aldaar de levendigste afkeuring werrekt.

Het onderzoek omtrent deze onlusten is in vollen gang. Het staat vast, dat reeds sedert langen tijd deze vreeselijke zamenzwering door een geheim genootschap in het duistere is beraamd. De lijst xler aangeklaagden is door de namen van eenige zeer jonge officieren ver groot geworden, die met eene onbezonnenheid, aan hunnen ouderdom eigen, zich tot eene verbintenis hadden laten verleiden, van welker misdadige oogmerken en jammerlijke gevolgen zij zich geen begrip gemaakt hadden. Toen hun zulks duidelijk werd, werden zij met schrik vervuld; sommigen derzelyen heeft de Keizer, uit aanmerking van hunne jeugd en be rof, en wijl zij uit eigene beweging hun misdrijf bekenden, genade verleed. Overigens bevalt zich tot dus verre onder de zamenzweerders geen persoon van gewigt. En is omtrent dit komplot een keizerlijk minister verschenen.

ARNHEM, den 21. Januarij.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:
 Den 20. Jan. 2 El 17 Palm o Duim; gewassen 65 D. gevallen o D
 Den 21. dito. 3 El o Palm o Duim; gewassen 30 D. gevallen o D

Heden beval voorspoedig van een Welgeschapens DOCHTER, de Hooggeborene Vrouwe *A. M. J. GRIFFIJS VAN HANZON*, geboren *VAN DER BURGH*, Arnheim, den 20. Januarij 1826.

De Notaris *Mr. J. BUSGERS* zal, op den 26. Januarij aanstaanden, des namiddags om 3 ure, in het Logement den *Arend*, te *Arnhem*, finaal verkoop:

No. 1. Een zeer logabel HUIS en ERVE, met de daarachter gelegene TUIN, staande en gelegen te *Arnhem*, buiten de Rijnpoort; Wijk G, No. 53, bij inzaat en verhooging gebragt op f 4857.

No. 2. Een P.A. ARDEN-OLYMOLEN met STAL-LINDE en ZOLDERS, achter het voorgaande Perceel gelegen, aan den ouden Utrechtschen Weg, op f 585.
 3. Een zeer schoon en groot PAKHUIS, aan den Ouden Kruis, op f 2586.
 4. Een grooten TUIN met TUINHUIS, aan den ouden Utrechtschen Weg, op f 1171.
 5. Een HOUTEN PAKHUIS, aan denzelfden Weg, op f 407.

En daarna de Massa van:
 Het eerste en tweede perceel op f 6015.
 Het derde en vijfde perceel op 2992.
 Het eerste, tweede, derde en vijfde perceel op 9205.
 Alle de 5 percelen op 11,000.
 Zijnde deze goederen breeder omschreven in de *Arnhemsche Courant* van den 3. dezer.

Alsmede nog een TUIN met WOON- of TUINHUIS, gesitueerd binnen *Arnhem*, op het *Weerdje*, bij inzaat en verhooging gebragt tot f 1475.

§ § De CREDITEUREN in den onder beneficie van Inventaris aanvaardden BOEDEL van wijlen *T. M. VERSLUYS*, in leven Winkelier, te *Arnhem* overleden, worden verzocht te verschijnen, op Woensdag den 8. Februarij aanstaande, des middags ten 12 ure, in het Logement den *Vergulden Arend*, te *Arnhem*, ten einde aan te komen de provisionele verantwoording dezes Boedels, en zodanig te bestemmen, als tot de geheele vereffening dezes Boedels zal nuttig zijn, terwijl in middels de staat dezes Boedels ter visie ligt ten Kantore van den Notaris *Mr. J. BUSGERS*, te *Arnhem*.

VERKOOPING.

Men is voornemens, op Dingsdag den 31. Januarij 1826, bij den Heer *A. MULLER TEN HOOVE*, in het Logement de *Moriaan*, te *Apeldoorn*, bij inzaat, en den 14. Februarij daar aanvolgende, des avonds ten 5 ure, bij toeslag te verkoopen:

Het LANDGOED *SCHOONBROEK*, gelegen aan het Nieuwe Griffkanaal, tusschen het *Loo* en *Apeldoorn*, bestaande in HEERENHUIS, geschikt voor Zomer- en Winterverblijf, *SCHUUR*, *BERG*, *STALLING*, *TUINEN*, *ALLEES* van opgaande *BOOMEN*, drie *BOEREN-ERVEN*, daarbij gelegen, met ruim 43 bunders (30 morgen) *BOUW*, *HOEI*- en *WEILAND* en *AKKERMAALS-BOSSCHEN*.

Kooper kan, des verkiezende, de helft van den koopprijs, tegens een eerste Hypotheek en op zeer aannemelijke voorwaarden, blijven behouden.

De bewijzen van eigendom en de veilconditien liggen ter visie, ten Kantore van den Notaris *MULLER*, te *Apeldoorn*.

§ § UITDE HAND TE KOOP, een voor Zomer- en Winterverblijf zeer geschikt, NIEUW

HEERENHUIS, zeer aangenaam gelegen in de nabijheid der stad *Nijmegen* aan den nieuwen Straatweg op *Cleve*, voorzien van drie groote en vier kleinere *BOVEN*- en vier *BENEDEN-KAMERS*, meest allen Behangen, twee *ZOLDERS*, *KELDER*, *KEUKEN* met *BRONWATER*, ruime *STALLING* en *DOMESTIEK* *VERTREK*, groote *BLOEM*- en *MOESTUIN*, een *BERG* met *HAKHOUT* en *BOUWLAND*, in alles ongeveer vier bunders groot. — Te bevragen met vrachtvrijs Brieven, onder de Letters *X. Y. Z.*, bij den Boekhandelaar *G. PORTIELE*, te *Amsterdam*.

HANOVER- of ZINKING-SNUIF.

Deze zoo zeer alom gezocht wordende *SNUIF*, waarvan de bestanddeelen bij het Ministerie van Binnenlandsche Zaken en bij de Provinciale Geneeskundige Commissie, te 's Hage, bekend zijn, en welke, door de bevoegde Autoriteit, te *Kleef*, scheikundig is onderzocht en goedgekeurd, overteft zoo verre het doel van alle andere Snuiven, namelijk, de oplossingen van verstoppingen in het Hoofd, dat dezelve, met regt, tot dagelijksch en algemeen gebruik kan worden aangeprezen.

Gehelde Snuif, van eenen aangenaamen gear, wordt thans, behalve bij den vervaardiger, *Js. LEON*, te 's Hage, tegen 40 Centen het Nederlandsche ons (en ook bij het lood), bij zijne Correspondenten, in de voornaamste Steden van het Rijk, verkoofd, zijnde: te *Alkmaar*, de *Wed. J. L. Nuyta*, in de *Langestraat*; *Alphen*, *W. Block*; *Amersfoort*, *J. van Dashorst*; te *Amsterdam*, *A. Stevens*, op den hoek van de *Warmoestraat* en *Halsteeg*; *E. Schiphart*, op de *Str. Antons Breestraat*, in het *Wapen van Londen*, No. 91, en de *Gebroeders van Arum*, Boekhandelaars, op den *Nieuwmarkt*, bij de *Gravestraat*; *Antwerpen*, *J. van Esse*; *Arnhem*, *H. G. Klaassen*; *Assen*, *C. van Gorcum*; *Bergen op Zoom*, *J. Verkouteren*; *Beverwijk*, aan het Postkantoor; 's *Hertogenbosch*, *E. Lion en Zonen*; *Contrantiers*, *Breda*, de *Wed. H. van Dooren*; *Brielle*, *J. Kluit Jr.*; *Brussel*, *Debaeser*, in de *Steenpoortstraat*; *Cleef*, *L. Kaspers*; *Delfshaven*, *A. Areudse*; *Delft*, *M. J. Logger*; *Deventer*, *H. Tenbarmse Hx.*; *Dirksland*, *J. W. Anemaet*; *Dordrecht*, *A. C. van Wijneningen*; *Enkhuizen*, *P. Zalm*; *Erbeke*, *Cornelis Douwes Rybstra*; *Goos*, *D. van der Hoef*; *Geestmunt*; *van der Wal*; *Gouda*, *C. Maas*; *Goudswaard*, *W. Hunter*; *Groningen*, *J. Doedens*; *Haarlem*, *S. C. Moerbeek*, in de *Groote Houtstraat*; *Harlingen*, *Wed. F. J. Feersma*; *Hasselt*, *H. M. van Kleef en Comp.*; *Hellevoetsluis*, *J. C. van Rossem*; *Hitzert*, *L. van Baaren*; *Koijnsplaat*, *P. M. Haringman*; *Leetwarden*, de *Erven H. W. Houtmees*; *Leiden*, *W. van Putten*; *Maassluis*, *M. van de Ridder*; *Maastrecht*, *G. N. Crets*; *Middelburg*, *J. W. Leendertse*, op den *Dam*; *Monnikendam*, *J. A. Meijer*; *Nijmegen*, *J. W. Hogendijk*; *Rotterdam*, *J. M. en M. J. Biesta*, in den *Oppert*, No. 4; *Schiedam*, *W. Witterman*, in de *Hoogstraat*; *Sneek*, *Sieds Wouda*; *Thiel*, *M. Spilenaar*; *Tilburg*, *A. van der Koort*; *Utrecht*, *J. van der Schroeff*; *Vlaardingen*, *W. J. van der Boor*; *Woerden*, *C. van der Kas*; *Zaandam*, *O. Zalm*, op den *Dam*; *Zierikzee*, *P. Guinée*; *Zutphen*, *F. O. Goffelman*; *Zwammerdam*, de *Wed. G. van Baar*, en *Zwolle*, *T. Doyer*.

Tot voorkoming van alle misleiding, worden de gebruikers dezer Snuif verzocht, zoo op het adres van den vervaardiger, als op dat zijner Correspondenten te letten, daar gehelde zijne Snuif nagemaakt, in pakjes van dezelfde vormt geslagen en met dezelfde kens van papier omkleet worden.

STAATSSTUKKEN.

I.

Uittreksel van het protocol der Staats-Secretarie van het Koninkrijk Polen.

Bij de gratie Gods, Wij Nicolaas I, Keizer aller Russen, Koning van Polen, enz., enz., enz., doen te weten aan een iegelijk, die zulks aangaat:

Uit aanmerking van de 1. en 2. artikels der staatsregeling, welke onherroepelijk de vereeniging van het koninkrijk Polen met het Russische keizerrijk, en in dezelfde orde van troons-opvolging voorschrijven, verordenen Wij: Het manifest, dat wij den 12. (24) dezer aan alle onze onderdanen, zonder onderscheid, uitvaardigden, betreft gemeenschappelijk ons koninkrijk Polen; Wij bevelen derhalve de bekendmaking van gemelde manifest in dit koninkrijk, en even zoo de naleving van de in hetzelfde vervatte voorschriften ten aanzien van den eed van getrouwheid, die aan ons moet afgelegd worden, alsmede opzigtens den opgegeven tijd van onze troons-beklimming.

Polen! Wij hebben reeds te kennen gegeven, dat het onze onveranderlijke wensch is, dat onze regering slechts eene voortzetting der regering van wijlen Z. Majesteit den Keizer en Koning Alexander I, glorieuser gedachtenis, moge zijn, en juist daardoor hebben wij ook verhoord, dat de Instellingen, die hij u gaf, zullen gehandhaafd worden. ~~Daarom zweer en beloof ik voor God, dat ik de Staatsregeling naleven en de naleving derzelve met alle vermogen handhaven zal.~~

Roept Gods zegen over ons in, en helpt Ons met die opoffering en met dat vertrouwen, — hetgeen wij van u, als een dierbaar erfdeel van den grooten Regent, wiens verlies Wij beweenen, verwachten, — in de uitoefening der moeilijke pligten, die Ons opgelegd zijn; en zijt overtuigd, dat Wij, van den geest onzes voorgangers voor u doordrongen, steeds met gelijke welwillendheid u van Onze opregtste koninklijke toegenegenheid bewijzen zullen geven.

Gegeven in ons keizerlijk slot te St. Petersburg, den 13. (25) der maand December, in het jaar des Heeren 1825, van onze regering het eerste.

(Geteekend) NICOLAAS.

II.

Uittreksel van het protocol der Staats-Secretarie van het Koninkrijk Polen.

Bij de gratie Gods, Wij Nicolaas I, Keizer aller Russen, Koning van Polen, enz., enz., enz.

Uit overweging, dat de gang der administratieve en gerigts-zaken van ons koninkrijk Polen, geen stilstand kan gedogen, zonder voor het welzijn des lands en de openbare dienst nadeelig te worden, hebben wij besloten en besluiten, hetgeen volgt:

Art. 1. De generaal der infanterie, Prins Josef Zajontschek, wordt in zijne waardigheid van koninklijken-stadhouder van genoemd koninkrijk en in zijnen werkring, overeenkomstig de hem verleende koninklijke volmagt van 17. (29) April 1818, bevestigd.

Art. 2. Alle administratieve beambten blijven insgelijks zonder uitzondering in dienst, en hebben bij voortdurende alle hunne opgelegde pligten, naar de bestaande voorschriften, te vervullen.

Art. 3. De regtbanken zullen zich onafgebroken met de oefening der geregtigheid in onzen naam belasten.

Art. 4. De uitvoering dezer verordening, welke in het bulletin der wetten zal geinsereerd worden, dragen wij aan onzen stadhouder op.

Gegeven in ons keizerlijk slot te St. Petersburg den 13 (25) December in het jaar der Heeren 1825, van onze regering het eerste.

(Geteekend) NICOLAAS.

Brief van den Grootvorst Konstantijn, aan den minister van justitie van Rusland.

De in den besturenden Senaat, aan de tafel van den opper-procureur, dienende kollega van mijn vader, heb ik van Uwe Excellentie een pakje ontvangen, dat mij bericht geeft van Z. Keizerlijke Majesteit Konstantijn Pawlowitsch, als onderdanig rapport van den Minister van justitie: dat ik mij niet geregtigd houde hetzelfde aan te nemen, zoo zend ik het, maar mij dezen titel niet toekomt, aan Uwe Excellentie met denzelfden beambte terug. — Uit mijn schrijven aan Zijne Doorluchtigheid den president in den rijksraad, den heer werkelijken geheimraad der 1. klasse, Prins Lopuchin, van den 3. December, hadden Uwe Excellentie reeds de oorzaken omstandig moeten bekend zijn, die mij niet toelaten, de Keizerlijke waardigheid aan te nemen. Hierna heb ik u slechts hier in 't kort te herhalen, dat, volgens den door alle onderdanen, bij de troonsbeklimming van Z. M. Keizer Alexander Pawlowitsch, eeuwig glorieuser gedachtenis, afgelegden eed, in welken onder anderen namelijk is gezegd geworden, dat een iegelijk zoo wel Z. Keiz. M. den Keizer Alexander Pawlowitsch, als ook den troons-opvolger Zr. Keiz. Mt., die bestemd zal worden, trouw en opregt dienen en in alles gehoorzaam zijn zal, en daar als zoodanig, naar den allerhoogsten wil van Zijne Vereeuwigde Majesteit den Keizer, gelijk duidelijk blijkt uit de papieren, die in den rijksraad geopend zijn geworden en die van gelijken inhoud ook bij den besturenden Senaat bewaard werden, de grootvorst Nicolaas Pawlowitsch tot troons-opvolger is bestemd geworden, de besturende Senaat, als bewaarder der wet, gevolgelijk den allerhoogsten wil van Z. M. den Keizer Alexander Pawlowitsch, glorieuser en eeuwig gedenkwaardiger gedachtenis, stiptelijk had vervullen moeten en vermagten moet.

Terwijl ik overigens in volle mate de ijverige verknochtheid gevoele, door den besturenden Senaat ook aan Mij persoonlijk bewezen, verzoek ik Uwe Exc., dit hooggeerde lichaam mijne opregte erkentelijkheid te betuigen, waarbij ik nog voeg, dat, hoe meer ik de waarde van zulk eene verkleefheid gevoele, ik het des te meer voor mijnen pligt houde, onwrikbaar in de vervaling van de heilige, door Zijne Majesteit den in God rustenden Keizer vastgestelde, wet te verblijven.

(Get.) KONSTANTYN CEZAREWITSCH.

Warschau, den 8. December 1825,

St. Petersburg, den 2. January.

Bij de gratie Gods, Wij Nicolaas I, Keizer en Zelfheerscher aller Russen, enz., enz., enz.

Doen te weten allen onze Getrouwe Onderdanen:

De beklagenswaardige gebeurtenis, welke den dag van den 26. December, den dag, waarop Wij onzen Volkeren onze troonsbeklimming aankondigden, verbitterd heeft, is door het berigt, hetwelk wij deswege hebben doen afkondigen, in alle hare bijzonderheden bekend. In den oogenblik, waarop de eerste ambtenaren van den Staat, alle militaire en civiele beambten, het volk, de troepen Ons eeuwig trouw en gehoorzaamheid zwoeren, en, in den tempel des Heeren verzameld, den Goddelijken zegen over onze regering afsmeekten, waagde het een handvol oproerlingen, zich tegen deze nationale daad aankantende, de wetten, de opperste magt, de militaire tucht en de overreding te trotseren. Om dezen oproerigen hoop te verstrooijen, moest geweld gebruikt worden. In deze weinige woorden is al het voorgevallene begrepen. Hoe zeer op zich zelf van weinig belang, is het zulks maar al te zeer door zijnen oorsprong en door zijne gevolgen.

Intusschen, hoeveel smart ons deze gevolgen ook veroorzaken, zoo erkennen wij toch in dezelve de onnaspeurlijke wegen der Voorzienigheid, welke het kwade straft en zelfs uit dit kwade het goede laat voortkomen.

Bij een bloot overzicht der resultaten van de eerste verhooren, noemens de onlusten van den 26., hebben zich bij de oproerige zamensettingen, welke dezelve veroorzaakte, twee klassen van misdadigen onderscheiden: de eersten waren enkel verleid; zij wisten niet van de misdadigheid. De anderen, als wezenlijke muiters, hebben hunne misdaden verstrekt.

Wat was het doel der verleiden? hunnen eed getrouw blijven. Alle kunstgrepen zijn aangewend, om hun te doen gelooven, dat zij den troon verdedigden, en, door dit denkbeeld uitsluitend beheerscht, bleven zij voor iedere andere overtuiging onvatbaar.

Wat was het doel der onruststichters? De heilige woorden der trouw, des eeds, der wettelijke orde, zelfs den naam van den Cezarewitsch en Grootvorst Konstantijn, waren voor hen slechts voorwendsels van verraad. Zij wilden zich den oogenblik ten nutte maken, om hunne misdadige oogmerken ten uitvoer te brengen; die reeds voor lang bearaande, voor lang overdachte, voor lang in het donkere gerijpte ontwerpen, in wier geheim de regering nog maar gedeeltelijk was ingedrongen. Zij wilden den troon omverre stooten, de wetten vernietigen, het rijk omkeeren en regeringloosheid invoeren.

Welke waren hunne middelen? de sluikmoord. — Hun eerste offer was de militaire Gouverneur, Graaf Miloradowitsch; hij, wien het lot der wapenen, op het veld van eer, in vijftig veldslagen verschoond had, hij is door de hand van eenen sluikmoordenaar gevallen. Deze moord was niet de eenigste; de overste Surler, bevelhebber van het regiment Lifgrenadiers, die gedood, de generaal-majoor Schensobine, de generaal-majoor Friedrichs en anderen, die zwaar gewond zijn geworden, bezegelden met hun bloed hunne getrouwheid aan eer en pligt. In den oloop voortgeslept, hebben de soldaten der verleide kompanien noch door daden, noch door gevoelens, aan deszelfs uitsporigheden deel genomen.

Een streng onderzoek, heeft mij daarvan overtuigd, en ik beschouw het eene eerste daad van geregtigheid en als mijnen eersten troost, hen onschuldig te verklaren.

Diezelfde geregtigheid verbiedt echter ook de schuldigen te verschonen. Alle degenen, die in het onderzoek begrepen zijn en overtuigd worden zullen eene aan het misdrijf geevenredigde straf ondergaan.

Door de reeds genomene maatregelen, zullen dit onderzoek en deze straffen een kwaad, waarvan de kiem reeds voor jaren gelegd was, in zijnen geheelen omvang en in al zijne takken omvatten. Zij zullen hetzelfde, zoo ik vertrouw, geheel in zijne wortelen uitroeijen; zij zullen dit gehaatte mengsel van erbarmelijke waarheden en willekeurige vermoedens, waarvan verhevene zielen eenen afschuw hebben, doen verdwijnen; zij zullen voor altijd eene scherpe en onuitwisbare grens trekken, tusschen Vaderlandsliefde en op gewelddadige omkeeringen gerigte driften, tusschen het streven naar het betere en de woede om al het bestaande omverre te werpen; zij zullen der wereld toonen, dat de Russische Natie, steeds getrouw aan haren Regent en aan de wetten, de geheime pogingen der regeringloosheid afwijst, zoo als zij reeds de openlijke aanvallen van hare verklaarde vijanden heeft afgeslagen; zij zullen bewijzen, dat het kwaad niet overal onuitroeibaar is.

Wij hebben het regt, van de verkleefheid, welke onze onderdanen van alle klassen voor ons en onzen troon ten dien dage hebben, deze heilzame gevolgen te hopen en te verwachten. Bij de gebeurtenissen van den 26. hebben wij met genoege en erkentelijkheid, bij de inwoners der hoofdstad, zoo veel toegenegenheid als ijver, bij de troepen het ongeduldige verlangen, om de oproerlingen op den eersten wenk des Monarchs te tuchtigen, bij hunne aanvoorders de eopregtste onderwerping gevonden, welke hunne getrouwe liefde voor Ons, en een diep gevoel van waaroor hun had ingeboezemd.

Onder hen heeft de graaf Miloradowitsch zich onderscheiden; een even zoo onverschrokken soldaat, als ervaren en bekwaam generaal, steeds als Opperbevelhebber bemind, zoo vreestlijk in den oorlog als zachtmoedig in den vrede, in het openbare bestuur met strenge liefde voor regvaardigheid, in de uitvoering der bevelen van zijnen Monarch met den warmsten ijver bezielde, een aan Kerk en Vaderland trouw verkleefde Zoon, viel hij, van het slagveld verwijderd, door de hand van een nietswaardig en arglistig booswicht; maar hij is als een offer van zijnen gloeienden ijver, in het oogenblik van getrouwe pligtsbetrachting gevallen, en de jaarboeken van Rusland zullen zijne gedachtenis onvergankelijk bewaren.

Gegeven te St. Petersburg, den 31. December in het jaar des Heeren 1825, het eerste van Onze regering.

(Get.) NICOLAAS.

